

Svend Herlufsens Ord, Del III Jeg Har Det

Lumsk

Jeg har det: denne gale Tvang i Panden,
en Tanke blot ihvor jeg gik og stod,
den kommer af Slidtage paa Forstanden.
Der gaar en Vals af Flammer i mit Blod
og Gulvet staar i Rødt her for min Fod -
det er en Pibebrand - en Pibebrand, for Fanden,
det brænder blot i al min gamle Sod.

Guds Hellige! Jeg steg mig ind i Stuen,
kun Maanen stod og saa derpaa, hoho,
og der var blot en Mundens Nej hos Duen,
hun krummed sig og krammed sig saa fro.
Vi brused blinde sammen begge to.
Saa døde Ild og Mørje ud paa Gruen.
Mit Hjærte det laa rødt og grovt og lo.

Og vældigt havde Kærlighedens hende,
hun var mig helt hjærtinderlig min Brud.
Men denne Gang tog al min Fryd en Ende:
jeg nejer mig i Grus paa hendes Bud,
jeg ber til hende som jeg ber til Gud -
forgæves alt... Fy Fanden, for Elende!
En Pibebrand som aldrig slukkes ud!